YEDİK

Sayın
Hüdaverdi Talay
Kartaltepe Terakki Cad. Barbaros
Sokak No: 104/2 BAKIRKÖY



TÜRK
ÖĞÜN
ÇALIŞ
GÜVEN
K.ATATÜRK

İSTANBUL

Tekstil

işçisinin sesi

Sahibi
İstanbul Tekstil Sendikası
Adına Rıza Güven
Yazı İşleri Müd.
Bahir Ersoy
Adres: Sıhhiye AP. Kat 3
Cağaloğlu — İstanbul
Tel.: 27 67 82
DİZGİ VE TERTİP
YENİ GÜR MATBAASI
Baskı
Aksi Seda Matbaası

YIL — 1 SAYI — 9

10 EKİM 1967

FİATI 50 Krş.

Beyoğlu Temsilciler Toplantısında



Sendika temsilcileri genel Başkan R. Güvenle birlikte

Mideci sendikacılara gerekli cevap verildi, Teksif yerildi

«Miğdeci Sendikacılar, Türk Sendikacılığını Dejenere ediyor.. İşçiyi basamak yapmak suretiyle her istediklerine kavuşmak is-

sı Başkanı Rıza Güven, bir zamanlar sendikacı ol-

duğunu söylemekten korkan kimselerin, şimdi birer sendika kabadayısı kesildiklerini de söylemiştir.

Bu konuşmalar, İstanbul



Zaferimiz

Gabriyeloğlu grevi Sendikamızın büyük başarısı ile bitti

85 gün devam eden grev sonunda yılın en başarılı sözleşmesi imzalandı. İşveren inadı yüzünden zararlı çıktı.

Yedikule'de kurulu Gabriel Gavriyeloğlu Mensucat Fabrikası ile, Sendikamız arasında yapılan toplu iş sözleşmesi müzakereleri sırasında çıkan uyuşmazlık sebebiyle, uzlaştırma kurulunun, «işçi ücretleri ne satte 25 ilâ 40 kuruş arasında zam, ayda elli lira yemek bedeli» teklifini kabul etmediği gibi, tek kuruş zam vermiyeceğini beyan etmesi üzerine sendikamız grev kararı almıştı. 3 Temmuzda başlayan grev

grev kırıcı taktikler yapan işveren, ne yapmışsa başarı sağlayamamış ve 19 Ağustos 1967 günü Sendikaya gelerek müzakereyi kabul etmiştir. Yapılan müzakereler sonunda tam bir mutabakata varıldığına dair bir protokol imzalanmışsa da 21 Ağustos günü toplu iş sözleşmesini imzalamaktan vazgeçmiştir. Ogün yapılan görüşmelerde, işverenin ifadesinden, Teksif yöneticilerinin «Sen bu işten vazgeç. Tekstil'in pa-

teyen bu tip sendikacılar zamanı gelince, Bugüne dek hakkını yedikleri işçiden gerekli şamarı yiyeceklerdir.» diyen Tekstil Sendika

Başyazı

Asgari ücret üzerine

RIZA GÜVEN

Asgari ücret denince insan hangi asgari ücretten bahsedildiğini sormak lüzumunu duyuyor.

— Mahallî asgarî ücret komisyonlarınca kararlaştırılıp, Çalışma Bakanı tarafından onaylandıktan sonra yürürlüğe giren en az işçi ücreti mi? (Halen Tekstil İşkolunda 16 yaşından küçükler için saatte 125, 16 yaşından büyükler için 150 kuruştur.)

— Sosyal Sigortalar Kanununun sigorta primlerine esas olarak tesbit ettiği asgarî ücret mi? (Bu da günde 8 liradır.)

— 506 sayılı kanunun kabul ettiği asgarî emeklilik ödeneği mi? (Bu da ayda 240 liradır.)

— Gelir Vergisi kanununun kabul ettiği asgarî geçim indirimi mi? (Bu da ayda 45 liradır.)

— İstanbul ili asgarî ücret komisyonunca verilip, 931 sayılı kanunla geri alınan asgari ücretler mi? (Bu da 16 yaşından küçükler için saatte 175 kuruş, büyükler için 200 kuruştur.)

Yukarıda saydığımız

(Devamı 3. sayfada)



Beyoğlu Şube Başkanı Güzel konuşma yaptı

Tekstil Sendikası Beyoğlu Şubesi tarafından düzenlenen temsilciler toplantısın da yapılmıştır. Kalabalık bir Sendika temsilcisi ve misafir işçinin katıldığı toplantıda, vergi adaletsizliğinden bahsedilmiş, tasarruf bonolarının kaldırılması üzerinde durulmuştur.

İlk konuşmayı Beyoğlu Şubesi Başkanı Kemal Abay yapmış, şube çalışmaları hakkında bilgi verdikten sonra ayni işkolundan kurulu karşı sendika yöneticileri

(Devamı 4. sayfada)



Rıza Güven kendini bilmeyenlere gerekli cevabı verdi

250 işçinin tamamının iştirakiyle devam ederken, kamu oyunu etkiliyen çeşitli gösteriler yapılmıştır. İşçilerin yüksek moral içerisinde devam ettirdiği olumlu grev süresinde, Türk - İş bu grevi desteklemediğini ilân etmiştir.

Bu arada bir takım çehreler olumsuz grevler başlığı altında, Fruko, Singer ve Sosyal Sigortalar grevleri yanında bizim grevimizden de bahseden yazılar yayınlamışlardı. Rakip sendikadan aldığı akılla rası kalmadı. Hafta sonu işçilere para veremiyecek. Bu yüzden işçiler işe dönecekler. Ondan sonra senin le işkolu seviyesinde istediğin şartlarla sözleşme im zalarız» dediği anlaşılmıştır. Bundan sonra grev daha hızlı ve hareketli olarak 25 eylül 1967 tarihine kadar devam etmiştir.

İŞVERENİN GREV KIRICI TAKTİKLERİ TERSİNE İŞLEMİŞTİR:

Yapılan anlaşmayı bozan işveren, işçilere ücretli

(Devamı 4. sayfada)

Ferdi Meseleleri bir kenara bırakıp gerçeklere değinelim

Triko Mısırlı Baştemsilcisi Vasfi Kap konuşmasında şunları söylemiştir:

İstanbul Tekstil işçilerinin bir araya toplanması için sayın genel başkan ve arkadaşlarından daha fazla gayret bekliyoruz. Bu iş bir an evvel bitmeli ve Türkiye'de mevcut diğer arkadaşlarımız gerekli teşkilâta kavuşturulmalıdır.

Ferdi meseleleri bir kenara bırakalım. İşçinin sendikalar hakkındaki bilgisini arttıralım. Herşeye rağmen, bugün bir çok işçi arkadaşlarımız sendikaların mahiyetini bilmemektedir. Sendikaların, topi sözleşmelerde sadece bir kaç kuruş zam değil, temel bir takım haklarımızı nizama bağladıkları öğretilmelidir. .Bunun için çalışmalar sistemli ve mücadeleler sağlam olmalıdır.

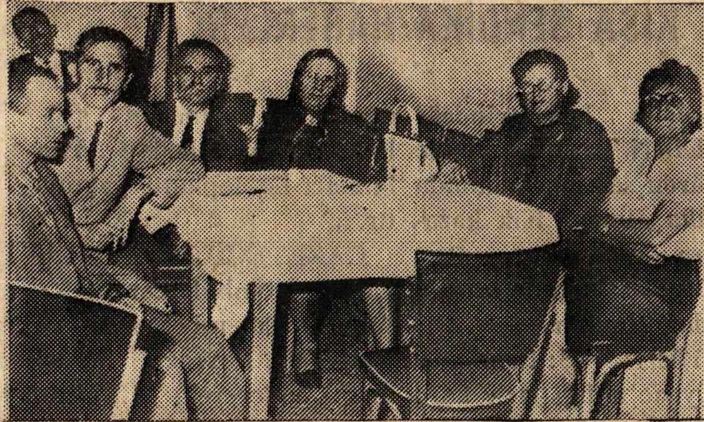
Kemal Abay sendikacılığı, çocukları ve karısıyla, bütün bir aile halinde yürütmekte bize fedakârlıklarla dolu hizmetler sunmaktadır.

Ben, Hasan Gem'le görüştüm. Beni Teksif'e almak için «seni ciple evinden alır, evine götürürüm» diye konuştu. İşte onun sendika anlayışı. Zaten Teksif'çile-

(Devamı 3. sayfada)



Grevin bitmesi için aracılık yapan vali Poyraza işçiler çiçek verdiler.



İstirahatlarını Sendika toplantısında geçiren ve bıkmadan dinleyen Temsilcilerden bir gurup.

Bereket DANIŞTAY İmdada Yetişti

Harp - İş Federasyonuna bağlı Nato - İş ile Amerikan Tumpane Şirketi arasında cereyan eden Toplu Sözleşme müzakereleri, işveren müessesenin lüzumsuz inadı yüzünden grevle sonuçlanmıştır.

Grev önce 24.9.1967 günü 730 işçi ile Adana'da başlamış, 25.9.1967 de 700 işçi ile Ankara katılmış, nihayet memleketin muhtelif yerlerinde 3000 ni aşkın işçi greve geçmiştir.

Mekik

Harp - İş Başkanı durumu anlatan beyanatında: «Bizi bu harekete işveren sürükledi, grevin Nato tatbikatını etkiliyeceğini hatırlattık. Uzlaştırma Kurulu kararına uymasını, Milli savunma Bakanlığı işyerlerindeki imkânların işçilerimize de tanınmasını istedik. Kabul etmedi.» görülüyor ki, bizim işyerlerimizde çalışan arkadaşlarımızdan daha düşük şartlarla çalıştırılan kardeşlerimi-

(Devamı 4. sayfada)

Amerikan askerî iş yerlerindeki grev

Av. MUSTAFA BALCI
NATO - İş Sendikası Hukuk Müşaviri

Türk Harp - İş Federasyonu ile federasyona bağlı NATO - İŞ Sendikaları ve İstanbul, Ege, Adana, Samsun, Diyarbakır Harp - İş Sendikalarınca 12.9.1967 günü Türkiye'deki 39 Amerikan askerî işyeri için grev kararı alınmıştır.

Öncelikle grev kararı alınmasını zorunlu kılan olaylara değindikten sonra grevin maddî ve psikolojik yönünü kamu oyuna açıklamakta fay da vardır.

Türk Harp - İş Federasyonuna bağlı Sendikalar, ikinci dönem toplu iş sözleşmeleri müzakerelerinin tek elden yürütülmesi için aralarında güç birliği protokolu yaparak, bütün Türkiye için yeknesak toplu iş sözleşmesinin yapılabilmesi amacıyla Türk Harp - İş Federasyonuna yetki vermişlerdir.

Federasyon yetkilileri 12.6.1967 günü toplu sözleşme taslağını işveren The Tumpane Company Inc. şirketine vermişlerdir. Taraflar 27.6.1967 günü fiilen toplu sözleşme görüşmelerine başlamışlarsa da işverenin katı olması ve bütün teklifleri reddetmesi sonucu hemen hemen hiçbir maddede mutabakata varılamadığından uzlaştırmaya gitmek zarureti doğmuştur.

UZLAŞTIRMA KURULU KARARI

Amerikalı işveren, Uzlaştırma Kurulunda kendisini temsil etmek üzere Millî Savunma Bakanlığından bir sayın Binbaşıyı hakem olarak seçmiş, Uzlaştırma Kurulu Başkanlığı için de İş Hukuku Profesörü sayın Turhan Esener'i teklif etmiştir. Bu teklif sendikalarca kabul edildiğinden ve benim de sendikalar hakemi olarak yer aldığım Uzlaştırma Kurulu 1.8.1967 günü çalışmalarına başlamıştır.

Uzlaştırma Kurulumuz tarafların teklif ve karşı tekliflerinin içinde kalmak kaydı ile yasa-

Eğitim Sorunu ve Sendikaların Görevleri

Hüseyin AKDUMAN

Sendikaları zam makinelerine benzetmek yanlış ve tehlikeli bir yoldur. Bugün bazı sendikacılar ve sorumsuz kişiler kasıtlı olarak sendikaları yalnız toplu iş sözleşmesi yapan teşkilâtlar olarak görmek ve göstermek istemektedirler.. İşçiler sendikaları yanlış toplu sözleşme yapan kuruluşlar olarak görmeye devam eder ve bir gün toplu sözleşmelerden istediği faydayı göremezse sendikalara olan güvenleri sarsılır. Dayanacak başka yerleri kalmaz ve umutlarını yitirerek karamsar olurlar.

Bu durum sorumsuz ve bilgisiz bazı sendikacılar için mühim olmayabilir.. Ancak, böyle bir karamsar devrenin sonunda işçi topluluğunda bir çökme ve sinme hali görülür. Bu durumun toplum yapısında tehlikeli bir dönemeç olduğu, dünyadaki sendikal hareketleri izleyen ilgililer tarafından söylendiği bilindir.. İşçilerin birlik ve beraberlik içinde olmaları bilgili olmaları ile mümkündür. Bu gerçeği bilen İstanbul Tekstil Sendikası yöneticileri, kuruluş günlerinden bu yana üyeleri, temsilcileri ve bütün yönetici kadroları ile imkânları dahilinde konferanslar, toplantılar ve seminerler tertip ederek bir çok önemli konuları topluca görüşmek imkânını sağlamaya çalışmıştır.

Teşkilâtlanma hareketinin ilk devresini başarı ile sonuçlandıran sendikamız, bir taraftan gelecek devrenin toplu sözleşme hazırlıklarına önemle devam ederken, diğer taraftan eğitim konusunu yeniden ele almış ve bir çok temel konuların içinde bulunduğu bir program hazırlamış bulunmaktadır.

Bu programda öngörülen seminerlerden biri olan şube yöneticileri ile işyeri temsilcilerinin katılacakları sekiz hafta süreli seminere

Onbeş Günde Bir

Bahir Ersoy

KONTROL ŞART

25. Eylül. 1967 tarihli Tercüman Gazetesinin sütunları arasında sıkışmış bir haber vardı. Başlığı «Bir fabrikatör on lira cezaya çarptırıldı.» idi. «Fabrikatör» ismi ile «On lira» ceza arasındaki bağlantı insanı tebessüm ettiriyor. Fakat haberi okuyunca Tekstil Sanayimizin ve belkide bütün sanayi dallarımızın hastalığı bütün korkunçluğu ile insanın gözleri önüne seriliyor. Şimdi haberi beraberce okuyalım: «Standardizasyon nizamnamesine aykırı olarak imal ettiği ipekli kumaşları piyasaya süren bir fabrikatör mahkum olmuştur. Mahkeme on lira para cezasına çarptırdığı Fabrikatör Şükrü Saraçoğlu'nun kumaşlarını müsadere etmiş, durumu Sanayi Bakanlığı İrtibat Bürosu ile Ticaret ve Sanayi Odasına bildirmiştir..» .

Demek bir standardizasyon nizamnamesi varmış. Fabrikatörler yaptıkları imalâtta başıboş değillermiş. Kalite ve evsaf kontrolu yapılabilirmiş.

O halde çürük bozuk bir sürü mal hergün piyasayı nasıl dolduruyor. Vatandaşın parasının değersiz mallarla elinden alınmasına nasıl göz yumuluyor?. Bir de halk niçin yerli malına itibar etmez diye düzünülür. Şöyle bir geçmişi hatırlıyalım: Bizler çocukken, Bursa deyince akıllara ipekli kumaş gelirdi. Bu gün Bursa ismi İpekliler üstünde garanti markası olmak vasfını kaybetmiştir. Çünkü eskiden işveren istediği gibi kumaş yapıp piyasaya sürmezdi. Şimdi kontrol hemen hemen hiç yok. Şükrü Saraçoğlu nasılsa bu mekanizmaya takılmış. Hele kontrol işi sıkıca ele alınsa daha ne Şükrü Saraçoğlu olduğu görülecektir. Bir tarafta Sanayimizin kalkınması için uğraşılırken öbür yandan da mevcut işletmelerin millî servete lâyık katkıda bulunacak halde çalışmalarını düzen altına almak zorunluluğu vardır. Eğer Sanayici ahlâkı kemâle götürülürse bundan hem vatandaş, hem hükûmet, hem işçiler hem de bizzat sanayicinin kendisi fay

lar, tüzükler ve toplu iş sözleşmesindeki esasların ışığı altında, fakat mevcut sözleşmelerdeki hak ve menfaatlerin de biraz aşağısında kalarak yorucu bir çalışmadan sonra 30.8.1967 günü ittifakla karar vermiş ve aynı gün taraflara tebliğ etmiştir.

Kurul kararı, sendikaların isteklerinin çok çok aşağısında olduğu halde sendikalar, kararı kabul etmişler, buna karşılık Amerikalı işveren şirket Uzlaştırma Kurulunun kararının tümünü birden reddetmesi üzerine sendikalar, 6 ilde bulunan 39 Amerikan askerî işyerlerinde grev kararı almışlardır.

Kurul kararında 27 ay süre için işçilere sağlanan hak ve menfaatler kısaca şunlardır.

MENFAATLER

* Bir yıl için işçi ücretlerine seyyanen saat başına 50 kuruş, ikinci yıl için 35 kuruş zam.

* Yemek ücreti; her gün için 300 kuruş,

* Çocuk yardımı, her çocuk için 15. TL.

* Her işçiye bir kat kışlık, iki kat yazlık elbise ve iki çift ayakkabı,

İş Garantisi İle İlgili Hükümler İse Şöyledir:

1 — İşçi İdare İşbirliği Komitesi: Amerikalı işverenin başkanlığında 3 işçi ve 3 işverenden müteşekkil bir komite kurulacaktır. Komite, disiplin işlemleri ferdî ve toptan işten çıkarmaları görüşerek işveren'e tavsiyelerde bulunacaktır.

Bu madde büyük bir zarurete cevap verecektir zira: Amerikalı işveren her aklına estiği gün yüzlerce işçinin işine son vermekte ve kısa bir süre sonra da aynı işyerleri için yeni işçiler almayı itiyat haline getirerek, âdeta Türk işçisi ile alay etmektedir.

2 — EMNİYET TEZKİYESİ: Keza işveren, herhangi bir işçiye senin «Clerance» sin (Emniyet Tezkiyen) geri alındı işine son veriyorum diyerek iş emniyetini sık sık ihlâl edebilmektedir. Bu mahzuru önlemek amacıyle; Kurulumuzca, Emniyet Tezkiyesi geri alınan işçilerin ve sendikanın talebi ile Emniyet Tezkiyesi geri alınma sebebini tevsik etme zorunluğunu koymuştur, Bundan böyle muhalif gazete okuyan bir işçinin işine (Emniyet Tezkiyesi geri alındığı ileri sürülerek) son verilemiyecektir.

(Devamı Var)

...mektedir.

Gerçek bir işçi sendikasının yöneticileri, Yurt ve dünya toplumlarının içinde üyelerinin yerlerini incelemeli ve tetkik neticesi varılan sonuçların nedenleri üzerine samimiyetle eğilerek işçilerin sosyal durumlarının düzeltilmesi için gerekli çalışmaları yapması lâzımdır kanısındayız.

Okuma yazma bilen yurttaş oranının çok düşük olduğu ülkemizde, eğitim sorunu işçi sendikalarının birinci derecede ödevleri-... günlerde başlanacaktır.

Yurt ve dünya sorunlarını, iş hayatı ile ilgili yasaları, en yetkili kişilerden dinleyerek, tartışarak çözümlemeye varacak olan sendikanın temsilci ve yöneticilerinden sonra üyelerimiz içinde değişik yönlü seminerler tertip edilecektir.

İstanbul Tekstil Sendikasının eğitim çalışmalarının da toplu iş sözleşmeleri ve diğer çalışmaları gibi tekstil işçilerine faydalı olmasını candan dilerim.

...olacaktır. Şu halde her olur olmaz yerde iş ahlâkından söz edip, işçileri suçlama hevesllerinin, kendi kendilerini nizama sokmaya çalışmadıkları yerde ise ammenin müdahale zorunluğu vardır.

Sanayimizin istikbalinin standardizasyon'a bağlı olduğunu ilgililere hatırlatırız. Sanayici olmak için sadece paranın yetişmiyeceğini başka meziyetlerinde lüzumu bilmiyenlere anlatılmalıdır. .

Müsabaka

Aşağıdaki suallerin cevaplarını doğru veren o kuyucularımıza, bir Yapı Kooperatifi tip statüsü he diye edilecektir.

1. Yaptığı toplu sözleşmede; çift tezgah terimini unutarak üyelerine 3—4 tezgah verilmesini temin eden Bölge Temsilcisi kimdir? (Bu sözleşmenin yapıldığı işyeri;bu bölge temsilcisinin gayet yakın münasebetleri olan eski işyeridir.)

2. Büyük bir sendikanın merkez şubesini dağıttırarak, müstakil şubeler haline getiren ve şube başkanlarını birbirlerine düşman ederek bölge temsilciliği görevini yürüten kimdir?

3. Şahsına ait tapulu evi varken, işçi mesken kredilerinden muvazzaa yolu ile yeni bir ev yaptırma fırsatını? mülünü keşfeden kimdir? (İşçi mesken kredisi alabilmek için kendisine veya karısına ait evi olmaması lâzımdır.)

4. Mütevazi bölge temsilcisi maaşı ile biri lisede, biri ortaokulda iki çocuk okuttuğu halde yeni yaptırdığı kooperatif evine 18.000 liralık mefruşat alan bölge temsilcisi kimdir?

Yukarıdaki suallere doğru cevap verip, çekilecek kura neticesinde kazanan okuyucumuza işçi yapı kooperatifi tip statüsü hediye edilecektir.

Tertip Komitesi Başkanı
Yunus KARA

İş Kazalarında Dünya Birincisiyiz

Türkiye, trafik kazaların dan sonra, iş kazalarında da birinci olmuştur... Yurdumuzda bir yılda 92014 iş kazası olmuş, 615 işçi ölmüş, 80.000 işçi sakat kalmış,1015 işçide meslek hastalığı görülmüştür.

İş kollarına göre kaza sayısı ise şöyledir:

Sanayi Grubu:
İş kazası : 52000
Ölü : 78

Maden Grubu:
İş Kazası : 17484
Ölü : 321

İnşaat Grubu:
İş Kazası : 14855
Ölü : 143

Yurdumuzda iş kazası Fransa'ya nisbetle 5, Almanya ve İngiltere'ye nisbetle 6, Amerika'ya nisbetle 2 misli fazladır. Ayrıca, iş kazalarında ölenlerin ailelerine ve sakat kalanlara verilen tazminatlar ise 100 milyonu aşmaktadır. .

KISA SENDİKA HABERLERİ

METAL — İŞ: Genel Kurul Kongresini yapmıştır. Kongre saat 10 da başlamış, akşama doğru yapılan seçimde ise İrfan Karabıyık dördüncü defa Genel Başkanlığa, İsmail Bayraktaroğlu Genel Sekreterliğe, Hüseyin Sertdemir Mali Sekreterliğe seçilmişlerdir.

DERİ — İŞ: İşçilerin Sendikal eğitimi konusunda düzenlediği seminere, Deri—İş'in işyerlerindeki temsilcileri katılmış ve üç gün süren seminer sonunda sertifika almaya hak kazananlara sertifikaları Başkan Mustafa Şahin tarafından dağıtılmıştır. .

GENEL — İŞ: Sendikası belediyede aldığı grev kararını kaldırmak, ve işçilerin kanuni haklarının zamanında verilmesini sağlamak için Belediye Başkanları ile toplantı yapmıştır. .

GAZETECİLER SENDİKASI: İstanbul Merkez Komutanı Selâmi Pekün, ve Vali Vefa Poyraz'a bir telgraf göndererek, 1.Ekim.. 1967 Pazar günü Galata rıhtımında bir üsteğmenin iki kişiyi öldürmesiyle neticelenen cinayet sırasında olayın resmini çekmek isteyen bir foto muhabirinin uğradığı tecavüzü protesto etmiştir.

YAPI İŞÇİLERİ SENDİKASI: Tarsus'da yapılmakta olan Kadıncık Barajı işvereni Hanyan ve İspan yol Şirketleri ile Toplu Sözleşmede anlaşamadıklarından, 2.10..1967 gününden itibaren greve başlamıştır.

İşçi nasıl besleniyor ?

Av. ABDULLAH SERT

Türkiyemizde insan başına tahıl tüketimi yılda 268 kilo. Amerikada ise 68 kilo. Yani bizim tüketti ğimizin dörtte biri. Avrupada ise bu miktar ortala ma 100 kilo. Mısırda ise yıllık 188 kilo.

Şu hale göre Türkiyenin mutlak azınlık dışındaki emekçileri ekmekle karın doyurup, yaşantılarını sürdürüyorlar. İşçinin beslenmesi tahılla oluyor. İşçinin ekmeğine katık bulamadığının en açık örneğidir bu. Oysa ki, iyi beslenme protein yüklü, vitamin yüklü yiyeceklerle mümkündür. Türkiyedeki mutlu azınlık dışındaki kişiler proteinden ve vitaminden yoksundurlar.

Emekçinin evine haftada ne kadar et, süt, yumurta girer? Canlı vitamin yüklü sebzeden ve meyveden payı nedir? Hiç denecek kadar azdır. Proeine sahip et, süt, yumurtanın tüketildiği bir memlekette tahıl tüketimi bu kadar fazla olamaz.. O halde şu tahıl tüketimini ortaya koyan rakam, Türk emekçisinin ne kadar kötü şartlarla beslendiğini gösteriyor Bu tahıl tüketimini yurdumuzdaki üretimle karşılayamadığımızdan, dışarıdan, özellikle Amerikadan buğday alıyoruz. Oysaki 1953 yılına gelinceye kadar Türkiye'nin buğday yedekleri vardı. Üretim ve tüketim dengesi o zamanki haliyle gitseydi, dışarıya buğday satan ülkeler içinde olacaktık. Sonra nasıl oldu da buğday alan ülke haline girdik? Bunda hızla artan nüfusun payı olmakla birlikte, geri kalmış ülkeye uygulanan sömürü düzeninin büyük payı vardır.. Zeytinyağı ve soya yağı hikâyesinde nasıl sömürücü davranışın etkisi ve katkısı varsa, buğdayı dışarıdan alır duruma girmemizde de aynı etki ve katkı vardır. Ne var ki bu yazıda bunun ayrıntılarına girmek istemiyoruz.

Bugünlerde gazetelerde Türkiye'nin tahıl tüketimini karşılamak için üstün verimli buğday e-

Işi tavandan değil tabandan almalıyız

YAZAN: KENAN BAŞKIRAN
Beyoğlu Şube İdare Heyeti Üyesi ve Asaf Kermen Yün - İplik Fabrikası Baş Temsilcisi

Sözlerime başlamadan evvel hepinizi candan selamlarım. Işçi ve iş veren arasında siper vazifesi gören biz temsilciler ne yazık ki daha henüz vazifemizin kıymet ve hassasiyetine mudrik değiliz. Her şeyi sendikanın yöneticilerinden beklemekteyiz. Maalesef bu yanlıştır, arkadaşlar..

Eğer bizler kendimize düşen vazifeleri halledebilirsek, yöneticilerden bize faydası olacak daha başka işler yapmalarını istemek hakkımız olacaktır. Şöyle ki herhangi bir işi için tem silci kendisi faaliyet göstermeden genel başkana telefon açarak «neden bizim işimizle alakadar olmuyor sunuz?» derse ben bu temsilcinin o iş yerinde selahiyetsiz olduğuna inanırım. Evet arkadaşlar... Eğer biz temsilciler kanunun vermiş olduğu selahiyetleri kullanarak işçi ve işverenin arasını her an bulabilmek başlıca vazifemizdir, fakat burada yöneticilerin de çok büyük kuşurları ortaya çıkden daha çok suçludurlar. Mikrofon başına çıkıp «şunları bunları yapacağız» demek çok kolay. Fakat iş söylenenleri hakkıyle yapa bilmektir. Her şeye rağmen bizler, inandığımız dâvalarımızda bir birimizi tuttu ğumuz müddetçe, biz işçileri hiç bir kuvvetin sarsamıyacağı inancındayım. Bizleri yönetmesini bilmeyenler, helbette ki yerlerini bilenlere terkedecekler dir.

Biz temsilci arkadaşlar vazifemizi bilerek ve kusursuz olarak yaptığımız takdirde, yöneticilere de her zaman ve her yerde, hiç olmazsa bizim kadar çalışmalarını, istemek hak kımız olacaktır.

İnandığımız dâvalarımız uğrunda, tek vücut olarak çalışmamız gerektiğine, bütün kalbimle inanıyorum. Bazı miğdeci sendikacıların ki bunlar teksifçi uşaklarıdır, bizi parçalama ya çalıştıklarına, sık sık şahit olmaktayız fakat bizler bir birimize inandığımız ve

Sendikadan Haberler

3 Temmuz 1967 gününden beri devam eden Yedikule Kordelâ Fabrikası grevi 25 Eylül 1967 günü 82 gün sürdükten sonra başarı ile bitti.

22 Eylül Cuma günü İstanbul Valisi Sayın Vefa Poyraz tarafından davet edilen taraflar, saat 11 de başlayan müzakereleri akşam saat 21 de bitirerek sözleşmeyi imza etmişlerdir. Çok çetin geçen müzakerelere, işverenin 4 tane hukuk müşaviri, işyerine aldığı yeni müdür ve personel şefinin yanına ailesinin de iltihakı ile tertip ettiği müzakereci ekibin karşısında, Sendikamızın müzakerecileri genel başkanın yönetiminde, işveren ve adamlarının bütün müzakere taktiklerini suya düşürmek sureti ile Tekstil iş kolunda grev neticesi en iyi toplu sözleşmeyi işverene kabul ettirmek başarısını göstermişlerdir.

Bu işyerinde grev, işverenin muvazenesiz tutumuna sebep olan rakip sendikanın yüzünden 82 gün sürmüştür.

Her şeye rağmen yılmadan ve taviz vermeden grevi başarı ile yürüten sendikamız çok iyi bir toplu sözleşme yapmaya muvaffak olmuştur. Tekstil İş kolunda bundan evvelde irili ufaklı birçok grevler yapılmış bir çoklarında işverenin ilk verdiği zamlarla yetinilmiş, bazılarında da işverenin grevden önce verdiği zamlardan aşağı anlaşmalar yapılmıştır. İzmir'deki Kula grevi ile Adana'daki grevler misâl verilebilir.

Bu toplu iş sözleşmesi ile Tekstil işkolunda yeni bir çığır açılmış bulunmaktadır. İşveren ilk müzakerelerde yalnız yemek parası verirken grev neticesi yemek parasının haricinde Sosyal Yardımlar ve ücretlere yüzde 6 10, primlere yüzde 10 dan başlamak üzere yüzde yüze kadar bir zam sağlamıştır. Bu grevde sendikamızın emirlerini harfiyen ve tereddüdsüz yerine getiren işçi arkadaşlarımıza, grev yerinde her an vazife başında bulunan

ketimin karşılanması için ...
kimi yapacağını okuyoruz. Bu üstün verimli buğday için iki teklif var: Amerikalıların «Sonora - 64» cinsi buğdayı ile, Rusların «Bezestava - 1» cinsi buğdayı. Amerikalıların buğdayı sulak arazi istiyor. Rusların ki ise her türlü kurak arazide yetişiyor Bu gidişle buğday konusunda da yurdumuzda Rusya ile Amerika çarpışacak ,

Buraya kadar yazdıklarımızdan bir çelişme kendini apaçık gösteriyor: Diyelim ki, halkımızın tükettiği tahılı Türkiyede üretiyoruz. Her yıl artacak tüketimi de karşılayacak tedbirleri aldık. Meseleyi çözümlemiş olacak mıyız? Çözümlemiş olacağız dediğimiz halde ise, bundan sonra da yıllar yılı emekçinin yine kuru ekmekle geçineceği sonucu çıkar. O halde yapılacak olan emekçinin ekmeğine katık bulmasını sağlamaktır. Yani et, süt, yumurta, sebze, meyve tüketir duruma emekçiyi sokmak için lüzumlu tedbirleri almak gereklidir. Bu da Türkiyede emeğin ve emekçinin korunmasıyla olur. Bu korunma ise onu daha çok tüketici güce kavuşturacak iş ve ücret imkânlarına kavuşturmayla sağlanır.... Bu yolda alınmış tedbirler bulunmadığına; düzen, hâkim sınıfın düzeni olarak sürdürüldüğüne göre, emekçi yine kuru ekmekle beslenmeğe devam edecektir.

Bu, genel politika işidir. Bu bir dünya ve düzen anlayışıdır. Bu anlayışı ve düzeni emekçi ancak kendi meselelerine döndüğü, bunları çözümleme şuuruna kavuştuğu zaman etkiliyebilecektir. Emekçinin bu etkinliğini ise belli mücadele gücüne ve sendika felsefesine kavuşmuş sendikalar sağlayabilecektir.

Bir işverenin, işçilere yemek verilmesi yolunda sendika isteğine «onlar kuru fasulya yemeğe her öğün alışıktırlar» dediğini gayet iyi hatırlıyoruz. Bu felsefede olanların karşısında sendikalar «insanca yaşama düzeni, ama ne pahasına olursa olsun» diyerek çıkmadıkça, olumlu sonuçların kısa sürede alınacağı pek düşünülemez. Bazıları üç buçuk milyona bina aldıklarından bahsedip, sözüm ona gövde gösterisi yapıyorlar.. Üçbuçuk milyona bina alırken, işçiyi tahılla beslenmekten kurtarma yolunda ne yaptınız? diye sormak gerekir' Buna verecekleri cevap kendilerini bile kandırmayacaktır. .

Ama emekçi birgün kendisini kandıranları da iyice tanıyacaktır.

Hepimiz o günün özlemi içindeyiz.. .

naktadır. Eğer genel merkez bir seminer açarak temsilcilerini yetiştirmiş olsa idi, bugün onların da işleri daha çok kolaylaşmış olacaktı. Bizim işlerimizi halledebilmemiz için büyük yöneticilerin işi tavandan değil tabandan tutmaları lâzım geldiğini öğrenmelerinin zamanı gelmiş ve hatta geçmektedir. Plansız yapılan bir makine bile istenilen randımanı veremez.

Konuşmamın baş tarafında temsilci kardeşlerimi suçlarken bizleri yetiştirmeyen yöneticiler bizler bir birimize güvenerek azimle çalıştığımız takdirde bu miğdeci uşaklar emellerine hiç bir zaman nail olamıyacaklardır. Gerek siz kardeşlerime ve gerekse yöneticilere bu konuşmam la sitemde bulunmam bu miğdeci uşakların muzır faaliyetlerine engel olmak için çok çalışmalarını istediğimden doğmaktadır. Arkadaşlar sözlerime nihayet verirken önümüzdeki çalışma devresinin çetin ve yorucu geçeceğini siz arkadaşlarımın başarılı olacağınıza inanıyor ve hepinizi hürmetle selamlıyorum.

grev yerinde her an vazife başında bulunan grev tertip komitesindeki temsilci ve yöneticilere, grevimizi maddi ve manevi her şekilde destekleyen kardeş sendikalara, dost teşekküllere ve diğer şube yöneticilerimiz ile üyelerimize, Sayın Valimiz ile Emniyet Müdürlerine ve diğer görevlilere sendikamız adına candan teşekkür ederiz.

Yedikule şubemiz mıntıkasında bulunan Mensucat Santral işçileri, kendi organizeleri neticesi her gün teker teker veya topluluklar halinde sendikamıza kayıt olmaktadırlar. Önümüzdeki günlerde kayıt faaliyetinin hızlanacağına muhakkak nazarı ile bakmaktayız.

Topkapı şubemize bağlı işyerlerinde çalışmalarımız devam etmektedir. Bu mıntıkada yeni aldığımız işyerinin yetkisini çalmak isteyen rakip sendikanın çirkin oyunlarına rağmen, Gergerlioğlu Fabrikası ile toplu iş sözleşme müzakerelerinde ücretler kısmına kadar gelmiş bulunuyoruz.

Asgari ücret üzerine

(Baştarafı 1. sayfada)

Bu çeşitli rakamlar memleketimizde asgari geçimle ilgili kanunlar arasında ne kadar çelişmeler olduğunu gösterir.

Bu rakkamların hangisini ele alırsak alalım, bununla bir insanın asgarî ihtiyaçlarını temin etmesine imkân yoktur., 1961 yılında hükümet edenler Devlet gelirlerini sarsmadan dar gelirli insanların asgari geçim indirimi hadlerini peyderpey yükseltmeyi öngören 195 sayılı kanunu çıkardılar. Bu kanunun ilk iki kademesi müddetinde uygulandı. Bundan sonra gelen iktidarlar iki defa kanun çıkararak 4 yıl ertelediler bu uygulamayı. Buna karşı bir iki mahalli sendika dışında ne bir konfederasyon ne de bir siyasî parti gerekli reaksiyonu göstermedi.. Böylece asırlarca devletin bütün yükünü omuzlarında taşıyan ücretliler, kanunla verilen haklarını adil olmıyan bir kanunla kaybettiler.

İşte bu nedenlerledir ki, iktidar hükümeti dört yıllık ertelemeden sonra tedbir alarak devlet masraflarını karşılayacak yeni gelir kaynakları aramak yerine, yeni bir erteleme kanunu tasarısını daha hazırlamanın rahatlığı yolunu seçti. 9.6.1967 günü İstanbul Tekstil İşkolunda tesbit ve ilân edilen yeni asgarî ücret komisyonu kararı da henüz kesinleşmeden 931 sayılı kanun tasarısına son dakikada sıkıştırılan bir geçici madde ile ortadan kaldırıldı. Bütün bu olanlara karşı büyük reaksiyon göstermesi gereken siyasiler ve konfederasyon yöneticileri sustular.

Böyle giderse yeni bir erteleme kanunu daha getirilecektir. Böylece yılda milyonlar kazandıkları halde vergi vermiyen toprak ağaları ve Milyonlarca vergi kaçıran tacirlerin saltanatı için ayda 240 lira maaşla sürünmeğe terkedilen emekli işçilerin, ayda 300 liralık kazancının yüzde 15 ini vergiye vermek zorunda bırakılan dar gelirli işçi ve sair ücretlilerin ızdırapları devam edecektir.

Artık bu gerçekler karşısında susmamalıyız.

Anayasanın (Devlet çalışanları korur) Devlet çalışanlara insan haysiyetine yaraşır bir asgarî ücret tesbitle görevlidir) hükümlerinin çiğnenmesine seyirci kalınmamalıdır.

Bunu yapan politikacılar da tarihe günahkâr olarak geçecekler.

FERDİ MESELELER

(Baştarafı 1. sayfada)

rin hepsi böyle değil mi? Teksifçilerin dağıttıkları beyannamelerin, bastırdıkları broşürlerin hesabı çıkartılsa, ben inanıyorum ki, milyonu geçer. Bunu sırf işçiyi aydınlatmak, ona yeni fikirler vermek için yapsalar teşekkür etmek gerek. Ama işçinin milyonu, işçiye hizmet için değil, Teksif kasasına çöreklenmiş, üç beş kişinin yemliğini korumak için harcanıyor. Biz Teksifçilerin yaptığının sendikacılık olduğuna inanmıyoruz.

Zaferimiz

(Baştarafı 1. sayfada)

senelik izin paralarını, vereceğini, söyliyerek mağazasına davet ettikten sonra mağazadan kaçarak mağa mı bastılar diye polise baş vurması üzerine polis olaya müdahale etmiştir. Tarafları dinliyen Emniyet Müdürlüğü ve İstanbul Va lisi, işverenin haksızlığını tesbit etmiştir. Nihayet İstanbul Valisi Sayın Vefa Poyraz tarafları Vilâyetin toplantı salonunda bir ara ya getirerek yaptığı olumlu bir konuşmadan sonra esasen yaptıklarından pişman olan işveren daha an layışlı hareket ederek müzakereye yanaşmıştır. 23 Eylül 1967 günü saat 11de yeniden başlıyan görüşmeler saat 19.30 da toplu iş sözleşmesinin imzalanmasıyla sona ermiştir.

SÖZLEŞMENİN SAĞLADIĞI HAKLAR:

Grevden önce talep edilen istekler, bir öğün yemek ve saatte 20 kuruş ile 40 kuruş arasında zam ve ölüm, doğum, evlenme yar dımı gibi sosyal haklardan başka temel haklar konusunda bir kısım taleplerden ibaretti. Sulh yolu ile bu hakları vermiyen işveren (bu taleplerin mali portresi senede 250.000 TL. dır.)

85 gün grevden sonra:

a) Asgarî ücretin saat te 200 kuruşa çıkarılması,

MAHKEMEYE DEVAM EDİLECEK:

Bu işyeri ile Teksif Sendikası arasında 1964 yılında imza edilen ve 12 Şubat 1966 günü sona eren toplu iş sözleşmesi, önce akit Teksif Sendikası tarafından feshedildiği halde, işçilerin sendikamıza geçme si ve Toplu Sözleşme müza kerelerine başlanmasından sonra, işverenle işbirliği yapan Teksif'in, toplu iş sözleşmesini feshetmediği hususunda oynadığı oyun yüzünden 1966 ağustosun da başlanmasına karar verilen grev 13. Asliye hukuk mahkemesinin verdiği bir kararla durdurulmuştur. İşveren Toplu İş Sözleşmesinin imzası sırasında bu dâvâyı geri almak istemişse de, sendikamız işçilerin sırtında oyun oynıyan sendikaların maskesini düşürmek için bu dâvâya devam edeveğini bil dirmiştir.

Bu dâva kazanıldığı tak dirde ayrıca TEKSİF'den tazminat talep edilecektir.

İŞVEREN GREVİNDEN ÖNCE GREV OYLAMASINI KAZANMAK İÇİN İŞE ALDIĞI İŞÇİLERİ ŞİMDİ ÇIKARMAK İSTİYOR

Greve tekaddüm eden aylarda işveren 70-100 civarında işçi alarak, bunları grev oylamasına hazırla mıştır. Grev oylaması için imza dahi toplayamadığı

lirse bir inadın nelere mal olduğu ortadadır. Sendikamız, 135.000 TL. civarında maddi kaybına mukabil madde ile ölçülmesi mümkün olmıyan çok şey kazanmıştır.

Grev dolayısiyle sendikamıza maddi ve manevi yar dımlarda bulunan sendikalara, ve şahıslara ayrı ayrı teşekkür mektupları yazılmıştır.

Unuttuklarımız varsa özür diler, bu sütunlardan teşekkürümüzü duyururuz.

MEKİK

(Baştarafı 1. sayfada)

zin, O seviyeye çıkartılması gibi bir isteğe Tumpane (...hayır...) demiş. Uzlaştırma kurulu kararına (VETO) çekmiş.

Sonra konu Amerika - Türkiye meselesi olmuş. Tumpane Amerika adına Amerikayı istismar etmiş. GREVİ erteleme kararı aldıracak vasatı yaratmış. Tumpane yapar. Çünkü, tüccardır. Amerikalı politikacılar onu korurlar. Zira Tumpane Amerikalıdır. Ama bizimkiler bunu nasıl yaparlar? Grev herşeyi ile Yasaya uygun. Onu Yasa ile nasıl ertelerler? Buna kanun adına kanunun istis marı denmezse ne isim verilir?

Grevciler tomsonla tehdit edilir. Üstlerine araba sürülür. Köpekli nöbetçiler dikilir gözcülerin yanlarına. Bu kanunsuzluklara, dur diyecek beklenir.. Kimse çıkmaz.. İnsan nedir bu yetkili sessizliği diye acı acı düşünür?.. Buna çare aramaya çalışırken GREV'in ertelenme kararı çıkar.. Acı doğrusu.. Kanun kendi hükümleri ile bu kadar yaralanamaz. Bunlar devam ederse bu düzen bozulur. İşçiler, düzene dikkat ediniz! Bu ve buna benzer yoklamalara susarsanız, bugün elinizdeki hukuk imkânları zaman gelecek «bir varmış bir yokmuş.» olacaktır.

Bereket Danıştay imdada yetişti. Kararı alanlara kanun ve gerçeğin yolunu gösterdi. Bakanlar kurulu kararına karşı «Tehiri icra kararı verdi.

Yarının emniyeti Danıştay kararına karşı hükümet edenlerin davranışına bağlıdır. Bu karar mutlaka uygulanmalıdır.

(Baştarafı 1. sayfada)

nin tutumunu yermiştir. İşçi aleyhinde çalışan sen dikacıların bir gün hüsrana uğrayacağını belirten Kemal Abay «İşçiler en az bir sendikacı kadar uyanmış kanunları öğrenmiştir. Artık iyiyi, kötüyü tefrik edecek duruma gelmiştir... Bu itibarla, karşı sendika bizleri ne kadar kötülemiş olsa, işçiler sendikamızdan ayrılmayacak ve Türkiyenin en güçlü işçi teşekkülü haline geleceğiz» demiştir.

Toplantıda sendika temsilcileri de söz almış, işyer lerindeki durumları belirtmiştir. İstişari mahiyette yapılan toplantıda en sert konuşmayı Başkan Rıza Gü ven ile Bahir Ersoy Yaparak, hükûmet tarafından er telenen Harp—İş grevi do layısiyle üzüntülerini belirt miş, Türk Sendikacılık an layışının zedelendiğini söylemişlerdir.

Geç vakitlere kadar de- yam eden ...

Mideci sendikacılar

mezdim. Ama şu bakımdan biraz da olsa bahsetmek mecburiyetindeyim. Bana bazı temsilci arkadaşlarım ve üyelerimiz diyorlar ki «Teksifin beyanamelerine karşılık siz de beyanname dağıtın» hayır, arkadaşlar biz beyanname dağıtmayacağız çünkü yaramız yokki kocunalım eğer Teksif yö neticilerinin iddiaları hakkında bilgi istiyorsanız işte böyle sizleri toplayarak her türlü bilgiyi ve hesabı vermeye hazırız. Hatta bu toplantıya yalnız sizleri değil bütün üyelerimizi de da vet ettik gelenler oldu. Şimdi biz anlatıyoruz sizlerde dinleyin ona göre kararınızı vermekte demokratik nizamın icabı olarak serbestsiniz.

Muhterem arkadaşlarım Teksifin yöneticilerinin iddia ettikleri gibi sendikanızda yolsuzluk ve usulsüzlük lerin menfaatına olduğuna inanıyorum. Çünkü çoluk çocuğumla birlikte inandığım dâvaya gece gündüz hizmet etmek için oturuyorum. Hele söz konusu olan yani benim oturduğum odayı bir görseniz sizler oturmazsınız. Bütün bunlara rağmen sizler istemezseniz ben hemen terkedip bir gece konduya dönmeye de hazırım çünkü ben gece kondudan geldim.

Aynı beyannamede bin iki yüz lira maaş aldığımdan bahsediliyor evet arkadaşlar bu doğrudur benim maaşım hakikaten bürüt bin iki yüz lira ama elime geçen dokuz yüz altmış liradır. Bilmem ki buna ne dersiniz. Ben söylemek istemiyorum bizim hakkımızda beyanname dağıtarak size kötülemek isteyenlere siz sorunki siz sendikanızda kaç lira ma

nizmadan bahsetmek isterim. Benim kanaatim odur ki bu memlekette işçi sınıfını tam manası ile himaye eden kanunlar yok şu anda sizlere dağıtmış olduğumuz yeni iş kanununu tetkik ederseniz bizlere hiç bir şey getirmediğini görürsünüz. Üstelik elimizde kini de geçici bir madde ile aldılar. Biliyorsunuz bundan bir müddet önce hepinize ilân etmiştik. 9.6.1967 tarihinde İstanbul ili dahilinde işkolumuzda asgari ücret 16 yaşından aşağı olanların saatte 175 kuruşa 16 yaşından yukarı olanların ise 200 kuruşa çıkarılmıştı. Şimdi ise bunu geri aldılar. Tabii alacaklar çünkü bu günkü kanun yapıcı durumunda olanlar bizden yana deyillerde onun için.. İşte bir misal daha bütçe açık veriyor diye işçilerin asgari geçim indirimini bir türlü tatbik etmeyerek seneden seneye erteleyenler

b) Kanuni asgarî ücret 200 kuruş veya daha fazla olduğu takdirde sendikalı işçilere saatte 10 kuruş faz la ücret ödemeyi,

c) İşçi ücretlerine birinci yıl yüzde 10, ikinci yıl yüz 6 zam vermeyi,

d) İşçilerin çalıştığı ve çalışacakları her yıl için saatte 10-25 kuruş kıdem zammını vermeyi,

e) Evlenen işçilere 250 lira,

f) Doğumu olan işçilere 150 lira,

g) Ölümü olanlara 250 lira sosyal yardım yapmayı,

h) Çalışılan her gün için 1300 kalorilik yemek ve yeteri kadar ekmek vermeyi,

i) Her işçiye yılda iki kat iş elbisesi veya 60 TL. elbise parası vermeyi,

j) Boyahane, kazan, kau çuk,, film boyacıları ve uç lama işçileri ile işçi sağlığına tesir eden bölümlerde çalışanlara 1/2 kg. yoğurt vermeyi,

k) Prim talimatnamesini sendikanın talebi veçhile tatbik,

l) Temel hakları sendika talebi veçhile aynen kabul etmek zorunda kalmıştır.

TOPLU SÖZLEŞMENİN AÇTIĞI YENİ ÇIĞIR:

Bu toplu iş sözleşmesi yukarıda sayılan haklar ya nında açtığı yeni çığır.

Türkiye'de ilk defa grev süresinde geçen günlerin ücretlerinin (bir kısmı da olsa) işveren tarafından ödenmesidir. (Grevde geçen 20 günlük işçi ücretle ri çalışılmış gibi ödenecek tir.)

[illegible] bu işçileri, işten çıkarmak kararındadır. Nitekim 3 Ekim tarihli yazısıyla iş gücünü azaltmak maksadıyla 50 civarında işçi çıkaracağını bildirmiştir. İş verenin sureti haktan görünerek yazdığı bu mektup sendikamız tarafından değerlendirilmektedir. Toplu sözleşmenin mürekkebi da hi kurumadan böyle bir ha rekete tevessül eden işveren hakkında gerekli her türlü haklarımızı kullanmak kararındayız.

KİM ZARARLI ÇIKTI:

Karşılıklı iyi niyet hava sı içinde yapılacak toplu iş sözleşmesi neticesinde mümkün olanın verilmesinin her iki tarafın da yara rına olacağı prensibini her zaman muhafaza eden sen dikamız, kurulduğu gündenberi İstanbulda ikinci grevini yapmıştır. Bu son greve sebep olan taleplerimizin mali portresi işveren için yılda 250.000 TL. civa rında idi. Bu makul talebi mizi kabul etmemesi üzeri ne yapılan 85 günlük grev sonunda değişen şartlarımızı kabul etmek zorunda kalan işveren yılda 450.00 TL. ödemeğe mahkûm olmuştur. İşçilere temin edi len menfaatlerin nakti ortalaması yüzde 28 dir. İşve renin 85 gün grev dolayısiyle istihsalden kaybettiği meblâğ da ayrıca hesap edi

Bu Gazete
BAYRAKTAR YAYINEVİ
Tarafından Bastırılmıştır.
Telefon: 27 06 52

...eden temsilciler top lantısında iş mahkemeleri nin azlığından, işçiler tara fından açılan mahkemelerin bir ayda bitmesi gere-kirken 4 sene devam ettiğinden ve bu müddet için de bir çok işçinin de dâvasından vazgeçtiği için mağ dur olduğundan şikâyet et miştir.

Beyoğlu Şubesine bağlı 46 işyeri sendika temsilcileri ile 1/10/1967 Pazar günü yenişehir dolapdere caddesindeki düğün salonunda toplantıda şube başkanı Kemal Abay geniş bir izahat ve bilgi vere rek aşağıdaki konuşmayı yapmıştır:

«Sevgili temsilci arkadaşlarım tüzüğümüzün icabı o lan bu tip toplantıların en büyük özelliği sizlerin biz yöneticilerin bu güne kadar yapmış olduğu çalışmaların hesabını vermekle beraber sizlere tenkit fırsatını da vermiş bulunuyoruz. Benim en büyük arzum siz lerin başınızdaki yöneticile ri her zaman murakabe ederek varsa kusurları tenkid etmenizdir.» biz şuna inanıyoruz ki bir cemiyette tenkit varsa bir cemiyette harekât varsa o cemiyette hayat vardır.

Sayın arkadaşlarım hepi niz bilmektesiniz ki karşı mızda olan teksif sendikası yöneticileri son zamanlarda bölgemizde daha doğrusu sendikamızın kalesi olan şu bemiz mıntıkasında durma dan beyanname ve saire gi bi şeyler dağıtarak bizleri sizlere karşı kötü tanıtmaya çalışıyorlar. Ben bunların üzerinde durmak dahi iste ...ahi mevzuu değildir.. Asıl maksatlarının ne olduğu nu sizlere arzetmek isteriz. Her gün kuvvetlenmekte olan sendikanızın karşısında paniğe kapılan ve teksif sendikasını çiftlik gibi idare eden çıkarcılar bu çiftliği kayıp etmenin endişesi i le bizi sizlere kötü tanıtma ya çalışıyorlar. Ama biz onlara bunu çok görmüyoruz çünkü sanatları bu baş kalarına çamur atmaktan başka bir şey bilmezler.. Son dağıttıkları beyanname lerde bir şube başkanınızın ev kirası, su elektrik ve yakıt parasının sendikamı zın kasasından ödediğinden bahsediyorlar. İşte o ismin den bahsedilmeyen şube başkanı «benim»dir.

Saygı değer arkadaşlarım bizim hiç bir şeyimiz gizli değil bu itibarla hemen hepiniz bilmektesiniz hakikaten şubemizin bulunduğu yerin bir odasında men açıklayayım ki, ben 4 çocuğumla birlikte oturmaktayım. Bunu hemen he ama teksifcilerin iddia ettikleri gibi sendikanızın ka sasından benim için ne bir kira ne su ve ne de elektrik yakıt gibi masraflarımın parası ödenmiyor. Şubemizin bulunduğu bu bina ayda dört yüz liraya kiralan mış olup ben otursam da oturmasam da su, elektrik ve her türlü masrafı ile bir likte kirasını da dört yüz lira olarak vermeye mecburuz. Bununla beraber şunu da belirtmek isterim ki ben burada oturmaktan memnun değil bilâkis gayri mem nunum. Benim sendikanızın binasında oturmam siz

[illegible] aş alıyor[illegible]nuz yoksa be dava m[illegible] çalışıyorlar.

Sevgili temsilci arkadaşlarım bu hususta daha fazla başınızı ağrıtmak istemiyorum. Sizlerin sağduyusu her şeye muktedirdir. Yalnız şunu arzetmek iste rim ki teksif töneticileri bi ze çamur atmayı bıraksınlar da kendileri sendikaolarak kendi üyelerine biz den fazla maddi ve manevî neler kazandırmışlardır gelsinler sizlerin huzurunda bunun hesabını yapalım bizden fazla fayda sağladık larını isbat ettikleri takdirde sizler ve bütün üyelerimiz kendiliğinden onların safına iltihak edecektir. Hatta menfaatı gördüğüm gün ben dahi düşünürüm. Ama bunu iddia etmeye ne cesaretleri ne de yüzleri yoktur. İşte böyle palavra ile ona buna çamur atmakla sizleri aldatmaya ça lışıyorlar fakat bunda hiç bir zaman muvaffak olamayacaklardır. Çünkü işçi sınıfı her geçen gün biraz daha kimlerin kendilerinden yana olduğunu anlıyor. Bu itibarla şey ürür kervan yolunda yürür. Bütün bunlara rağmen sizlerden ricamız duyduklarınıza inanmamakla beraber ihpar telâkki ederek evvelâ idare cilerinizle temas edin onlar dan tatminkâr bir netice alamazsanız o takdirde arzu ettiğiniz gibi karar vermek te serbestsiniz bu bakımdan sizlere her zaman hesabımızı sorduğunuz takdirde vermeye hazırız.

Muhterem arkadaşlarım bir nebze de kanuni maka gözlerini dahi kırpmadan eski devrin millet vekillerinin devlete 59 milyon lira olan borçlarını bağışlarlarken bütçenin açık vereceğini hiç düşünmediler..

Sevgili arkadaşlarım size bizimle ilgili kanunlardan bir misal daha vereyim bir işveren bir bakarsın seneler ce kendisine hizmet etmiş bir işçisini sebepsiz yere ve ya ufak bir kusurundan do layı kapının önüne bırakmış biz gideriz işverene bu dav ranışınızda haksızsınız deriz işveren buna karşı bize mahkemenin yolunu gös terir ve ilave eder bu işçi mahkemede haklı dahi çıksa üç dört sene sonra ben den bu hakkı alır diye birde böbürlenir. Elbetteki işten atılan bir işçinin dört hafta lık tazminatını almak için dört sene mahkemenin bit mesini beklerse. İşverenler de meydanı boş bulmuş acemi jokeyler gibi bu mem lekette daha çok at koştura caklardır.

Dertlerimiz okadar çok ki sabaha kadar anlatsak gene de bitmez bu itibarla söz lerimi bitirirken şunu arzet mek isterim ki bizler sendikal alanda olduğu gibi bütün Türk işçisi olarak siyasi alanda da bir araya gelirsek o takdirde bütün hak larımıza sahip olabiliriz. Aksi halde bizden yana olmayan kanun yapıcı durumunda olanlardan medet ummak bizler için hayal ol maktan ileri gitmez. Bunun içindir ki siyasi yönden bir leşerek ağırlığımızı ortaya koyduğumuz an da her tür lü haklarımızın alınacağına inanıyorum.